

talelser at paavise, hvor ueheldigt Jordbruget hidtil havde været stillet under de bestaaende Love og Institutioner, og tænkte naturligvis herved paa at angribe nogen Person eller nogen Stand. Jeg ønskede, som sagt, kun at vække Interesse for Jordbrugets ueheldige Stilling i Dieblisset.

Den fungerende Formand (Høgskbr o): Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Thorup: Jeg frasalder Ordet.

P. Pedersen: Jeg kunde forøvrigt ogsaa frasalde Ordet, idet der er fremkommet saa udførlige Udtalelser med Hensyn til dette Forslag, at jeg ikke har stort Videre at bemærke; men jeg skal nu, da jeg har Ordet, gjøre nogle Bemærkninger. Den høitærede Finantsminister er i sit Lovforslag gaaet ud fra, at Agerbruget hos os er haardt trangt, og befinder sig i en kritisk Stilling. Jeg skal erkjende, at den høitærede Minister har Ret i denne Betragtning, men jeg tror ikke, at den høitærede Minister vil naae, hvad han tilsigter, ved dette Lovforslag, jeg tror, at dette Lovforslag snarere vilde skade end gavne Landbruget, og navnlig kan jeg ikke indse, at Lovforslages § 1 paa nogen Maade vil gavne Agerbruget. Der er Tale om, at der skulde lægges Told paa Indførselen af Mais og Byg, men det anser jeg for det Uheldigste, der kan tænkes. Det er jo nu kommet dertil, at man mange Steder bruger ikke alene, hvad der ables paa Eiendommen, for at fodre sin Besætning, og det vilde da være beehnderligt at tænke sig, at det skulde kunne støtte Agerbruget, at man lagde Indførselstold paa Byg og Mais. Jeg skal henvise til, at det navnlig er om Sommeren, at Maizen spiller en overordentlig stor Rolle, særlig til Svinesfoder. Det er Noget, som vi Landmænd ere aldeles nødsagede til at tage i Betragtning for at faae de Indtægter, som absolut skulle til. Naar den høitærede Minister særlig henviste til Thydskland som Grund til, at vi skulde gaa den Vej, som her er foreslaaet, skal jeg henvise til England. Det forekommer mig, at England netop er det Sted, til hvilket vi fortrinnsvis ere henviste med Hensyn til Afsetning af flere af vore vigtigste Produkter, særlig Fedebvæg, Smør og det fine Maltbyg. Der som nu England en skøn Dag fik det Indfald at paalægge en Indførselstold, da vilde vi være komne til et Punkt, som efter min Opfattelse vilde være overordentlig kritisk for os, men saa længe det ikke er fket — jeg haaber ikke, at det vil ske paa Grund af de

derværende Forhold — forekommer det mig ikke, at der er nogen særlig Grund for os til at lægge Indførselstold netop paa Byg og Mais. Nei, vil man støtte Agerbruget, bør det ske paa andet Maade, f. Ex. ved Skattelettelse og ved en fornuftig og rejsfærdig Revision af Toldloven. Selv om en saadan Støtte bliver mest indirekte, er jeg sikker paa, at det alligevel vil være en stor Støtte for det danske Agerbrug, og særlig vilde de mindre Landmænd derved blive bedre stillede, men jeg kan meget let se, at der ikke er nogen Udsigt til at faae en Stattereform gennemført under det nuværende Ministerium. Jeg skal tillade mig at minde om, hvorledes det gik med de Landblove, som det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) indbragte for et Par Aar siden. Den Modtagelse, som disse Love fik, ikke alene fra Ministeriet, men ogsaa fra dets Tilhængere saavel i dette som i det andet Thing, er tilstrækkelig til at vise, hvad man kan vente sig med Hensyn til en Reform paa dette Omraade, og naar man ser hen til, hvorledes den høitærede Finantsminister stillede sig, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet om en Ophævelse af Krigstoldskatten, kan man heller ikke vente sig noget videre af en Toldreform. Det er netop paa disse Maader, jeg mener, at man skulde søge at støtte Landbruget i Særdeleshed, ligesom ogsaa Samfundet i det Hele taget. Jeg skal ikke miskjende den høitærede Finantsministers gode Villie med Hensyn til dette Lovforslag, men jeg tror ikke, at den høitærede Minister rammer der, hvor han har tilsigtet at ramme. Det er min Overbevisning, og derfor vil jeg ikke stemme for Lovforslages videre Fremme. Jeg ser ikke, at det kan hjælpe noget, at man under hele denne Situation — særlig ogsaa det Hensyn maa jeg fremhæve — vil indlade sig paa at faae nogen som helst Reform af nogen Betydning ført igjennem. Dertil er der altfor stor principiel Uenighed til Stede mellem den høitærede Regjering og dette Thing. Men jeg ser heller ikke, at dette Forslag i Realiteten er saadant, at vi Landbrugere kunne vente at faae nogen som helst virkelig Støtte derved. Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at det synes, at der er en Side her i Thinget — jeg sigter dermed nærmest til mine ærede politiske Modstandere — der i det Hele ikke se med venlige Øine paa de Reformere, der vedrøre Landvæsenet. Hvorledes har man ikke udtalt sin Utilfredshed overfor Sindshygeloven saavel som overfor den lille Lov om Runksmør. Jeg har lagt Mærke til, at man endogsaa bruger disse Smaating paa Møder og udtaler sin Utilfredshed over, at vi fra vor Side have villet